

orienteredes om, hvis en spaltning skulle ske til nogle nye selskaber, der endnu ikke eksisterede, men som vil opstå, hvis en anden påtænkt spaltning eller fusion blev gennemført. Lovændringen betød således, at hvis de modtagende selskaber i en spaltning er nye selskaber, der vil opstå som led i anden endnu ikke gennemført spaltning eller fusion, skal dette fremgå af spaltningssplanen, jf. § 136, stk. 3, 1. pkt. Det blev endvidere vurderet nødvendigt af hensyn til kreditorerne, at gennemførelsen og anmeldelsen af en spaltning til nye modtagende selskaber sker i umiddelbar forlængelse af den fusion eller spaltning, som de modtagende selskaber opstår som led i, jf. den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 136, stk. 3, 2. pkt.

Herved blev det sikret, at der ikke kan opstå en situation, hvor der er offentliggjort en spaltningssplan vedrørende en påtænkt spaltning til nogle modtagende selskaber, som er opstået som led i anden spaltning eller fusion, og hvor det ikke muligt for kreditorer at konstatere dette.

Aktieselskabslovens § 136, stk. 3, foreslås videreført uændret i § 254, stk. 3.

Det afgivende selskab i en spaltning kan fortsat ikke være et selskab, der opstår som led i en anden endnu ikke gennemført spaltning eller fusion. Anmeldelsen om stiftelsen af et selskab, som skal være det afgivende selskab, skal således være modtaget senest samtidig med anmodningen til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om offentliggørelse af modtagelsen af spaltningssplanen. Det er endvidere fortsat ikke muligt at udarbejde en spaltningssplan med to afgivende selskaber. Det fremgår således af aktieselskabslovens § 136, stk. 1, 1. pkt., og artikel 2, stk. 1, i 6. selskabsdirektiv (82/891/EØF) om spaltninger, at der udelukkende kan være ét afgivende selskab i en spaltning

Til § 255

I henhold til spaltningssplanens artikel 3 skal bestyrelserne i de aktieselskaber, der deltager i spaltningen, udarbejde en spaltningssplan.

Efter den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 136 a, der også gælder for anpartsselskaber, jf. henvisningen i anpartsselskabslovens § 67 a til aktieselskabslovens regler om spaltning, skal bestyrelserne i de bestående selskaber, der deltager i spaltningen, udarbejde en spaltningssplan.

Det foreslås i § 255, stk. 1, 1. pkt., at de centrale ledelsesorganer i de bestående selskaber, der deltager i spaltningen, fortsat som udgangspunkt skal oprette og i forening underskrive en spaltningssplan svarende til den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 136 a, stk. 1.

Planen skal i henhold til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administrative praksis underskrives af samtlige medlemmer af bestyrelsen eller det tilsvarende centrale ledelsesorgan. Det er ikke tilstrækkeligt, at planen underskrives i henhold til selskabets tegningsregul. Det foreslås, at dette underskriftskrav videreføres uændret.

Der er intet til hinder for, at ledelsen i et selskab under stiftelse underskriver en spaltningssplan eller en fusionsplan. Dette skyldes, at en fusions- eller spaltningssplan udelukkende har karakter af et forslag til en aftale, der først bliver bindende, når og hvis de deltagende selskabers respektive kompetente organer vedtager aftalen. På tidspunktet for en fusions- eller spaltningssplans underskrivelse erhverver de involverede selskaber derfor ingen rettigheder eller indgår nogen forpligtelser, jf. de gældende bestemmelser i aktieselskabslovens § 12, stk. 1, og anpartsselskabslovens § 12, stk. 1, jf. også Erhvervsankenævnets afgørelse af 21. januar 2002.

I § 255, stk. 2, foreslås det, at hvis der er tale om en spaltning, hvor de deltagende selskaber - både bestående selskaber og eventuelle nye selskaber, der opstår som led i spaltningen, er anpartsselskaber, så skal anpartshaverne i enighed kunne beslutte, at der ikke skal udarbejdes en spaltningssplan.

Ved en spaltning er der i dag for både aktie- og anpartsselskaber krav om en plan. Planen skal give aktionærerne eller anpartshaverne i de enkelte deltagende selskaber en række informationer om den påtænkte transaktion. Det drejer sig blandt andet om navn og hjemsted for de deltagende selskaber samt en oplysning om det vederlag, som skal ydes til aktionærerne i de ophørende selskaber ved en fusion/det indskydende selskab ved en spaltning, jf. også nedenfor

En afskaffelse af kravet om udarbejdelse af en plan vil betyde, at anpartshaverne får færre oplysninger. Det bør imidlertid være anpartshaverne selv, der beslutter, hvilke dokumenter der skal udarbejdes, for at de kan træffe deres beslutning på et oplyst grundlag. Anpartshaverne bør således i enighed kunne beslutte, at der ikke skal udarbejdes en plan.

Ligesom ved fusioner vil det ved spaltninger, hvor anpartshaverne har fravalgt udarbejdelsen af en spaltningssplan, være nødvendigt, at der i forbindelse med beslutningen om gennemførelsen af spaltningen træffes beslutning om visse af de forhold, som planen ellers vil indeholde, jf. forslaget til § 248, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 255, stk. 3, om spaltningssplanens indhold svarer til den eksisterende bestemmelse i aktieselskabslovens § 136 a, stk. 1.